

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

ارسال و افزوده از: علی مشرف
۱۱ جولای ۲۰۱۸

محکومیت قاتلان ویکتور خارا ۴۵ سال پس از مرگ خواننده نامدار

ویکتور خارا

ویکتور خارا، شاعر، خواننده و مبارز انقلابی چیلی، ۴۵ سال پیش، چند روز پس از یک کودتای نظامی در این کشور کشته شد. اکنون پس از ۴۵ سال قاتلان او در دادگاهی در چیلی محکوم شدند. دادگاه ۹ افسر پیشین چیلی را به زندان محکوم کرد.

دادگستری چیلی در سانتیاگو اعلام کرد که ۸ افسر پیشین ارتش چیلی که دوران بازنشستگی را می‌گذرانند به اتهام قتل ویکتور خارا، شاعر، خواننده و انقلابی چیلی و همچنین قتل لیتره کوپروگا، رئیس یک زندان در این کشور، در ماه سپتامبر سال ۱۹۷۳ میلادی به ۱۵ سال و یک روز زندان محکوم شده‌اند.

یک افسر پیشین دیگر ارتش چیلی نیز به اتهام همکاری در پرونده قتل این شاعر و خواننده انقلابی به پنج سال و ۶۱ روز حبس محکوم شده است. هر ۹ متهم همچنین به اتهام ربودن ویکتور خارا و لیتره کوپروگا به سه سال حبس محکوم شده‌اند.

درجات این نظامیان ارتش چیلی در زمان وقوع حادثه در سال ۱۹۷۳ از تورن تا جنرال ارتش بوده است.

ویکتور خارا، آهنگساز، ترانه‌سرا و خواننده چیلی یک روز پس از کودتای نظامی آگوستو پینوشه در ۱۱ سپتامبر ۱۹۷۳ علیه سالوادور آلنده، نخست وزیر قانونی چیلی دستگیر شد. اکنون مشخص شده که کودتای نظامی در چیلی از طرف سی‌ای‌ای، ژانز اطلاعات مرکزی آمریکا (CIA) پشتیبانی می‌شد.

جسد ویکتور خارا ۴۰ ساله سه روز بعد از دستگیری در کنار خیابانی پیدا شد. روی جسد آثار شکنجه و ۴۴ گلوله دیده می‌شد. آثار شکنجه بر جسد لیتره کوپروگا نیز آشکار بود. ویکتور خارا و لیتره کوپروگا هردو عضو حزب کمونیست چیلی بودند و از سالوادور آلنده حمایت می‌کردند.

ویکتور خارا را پس از دستگیری به همراه حدود ۵۰۰۰ نفر دیگر به استادیوم ورزشی شهر سانتیاگو منتقل کردند؛ جایی که مرکز بازجویی، شکنجه و اعدام هواداران دولت قانونی آلنده بود.

شاهدان عینی خبر داده‌اند که ویکتور خارا پس از دستگیری به استادیوم سانتیاگو منتقل شد و در همین استادیوم بود که استخوان‌های دست و انگشتان او را شکستند و از او خواستند در حضور سایر بازداشت‌شدگان آواز بخواند و او ترانه معروف خود را خواند: "ما پیروز خواهیم شد."

با مرگ ویکتور خارا او به الگویی برای هنرمندان آزادی‌خواه کشورش و سراسر جهان تبدیل شد. نام استادیوم شهر سانتیاگو را نیز به نام او کردند.

افزوده:

این مطلب را که ظاهراً در این دنیای پر آشوب روزانه به ده ها و صد ها نمونه آن رد و یا نتیجه می دهد، به چند دلیل انتخاب و با یک افزوده خدمت خوانندگان نهایت عزیز پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" فرستادم، امیدوارم این برداشت تنها به من خلاصه نشده، زبان حال طیف وسیعی از خوانندگان گرامی پورتال نیز باشد:

۱- نخستین و اساسی ترین دلیل جهت انتخاب این خبر، بار دیگر صحه گذاشتن بر این حقیقت است که خون فرزندان پاکباز و راستین خلق هرگز نمی خشکد. ممکن است سلاطین، حکمرانان و نمایندگان جبار طبقات حاکم، بخواهند و تا حال نیز خواسته باشند تا بقای شان را با ساختن آرامگاه های بزرگ در تاریخ تضمین نمایند، آن آرامگاه ها، به مثابه یک آرامگاه و یک ساختمان تاریخی و با عظمت می توانند در طول سده های متوالی باقیمانده و حتا سبب کسب درآمد نیز بگردند، مگر آنچه مسلم است نه آنهایی که در آن آرامگاه ها دفن شده و نه خون شان هیچ گاهی از احترام و تکریمی که خون فرزندان خلق، خون میهنپرستان و خون آزادیخواهان برخوردار و در ذهن انسانها و در قلب تاریخ جایگاه خود را دارند، برخوردار نبوده و نخواهند بود. خون سیاوش ها ، خون سیس ها، سنباده‌ها، مازیارها، مجیده‌ها، اکرم ها، قیوم ها، عزیز ها، میرویس ها، بهمن ها و هزاران و میلیونها فرزند راستین خلق در اقصا نقاط جهان خون هائی اند که هرگز خشک نمی شوند و مرگ آنها از جمله همان مرگهائیکست که سنگین تر کوه های سربه فلک کشیده می باشد.

۲- به موازات آن که، این خون ها نمی خشکند تاریخ به اثبات رسانیده که در تمام جوامع بشری خون فرزندان خلق بی پاسخ و بی انتقام نمانده است، ممکن است سالها و دهه ها قاتلان و جنایتکاران بعد از انجام جنایت شان، توانسته باشند در پناه نوکری و سرسپردگی به دشمنان خلق، به زندگانی ننگین شان با فرار از کیفر، ادامه دهند؛ مگر سرانجام با پیروزی خلق آن کشور، جنایتکاران و دژخیمان به پای میز محاکمه کشانیده شده، اگر در قید حیات هم نباشند، نام و یاد شان محاکمه شده، به جایگاه اصلی شان که زباله دان تاریخ است فرستاده خواهند شد.

به همین اساس وقتی قاتلان "ویکتور خارا" بعد از ۴۵ سال محاکمه و مجازات می شوند، اعتقاد راسخ دارم که دشمنان خلق افغانستان، اعم از آنهایی که دیروز چون "تره کی ، امین، ببرک، نجیب" و پیشینان جنایتکار و جبارشان جنایت

آفریدند، از چنگالهای بیرحم محاکمه تاریخ انسان آزاده و انقلابی رهائی نیافته و نمی یابند، آنهایی که امروز در رأس قدرت و بدنه های آن قرار دارند، نیز از حکم تاریخ رهائی نیافته، به مثابه جنایتکاران حرفه ئی و جرثومه های فساد و میهنفروشی ثبت تاریخ خواهند گردید.

۳- از آنجائی که پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" در سطح رسانه های مربوط مردم افغانستان، اولین رسانه ای بود که راجع به "ویکتور خارا" و جانبازی اش به مردم ما معلومات داد، انتخاب این موضوع به نحوی احترام گذاشتن به پورتال و سیاست نشراتی آن نیز می باشد. این که پورتال همیشه کوشیده تا انسان جامعه ما را از رشد یک بعدی و بی خبر از جهان بازداشته با گرفتن دستانش و آنها را به سیر "انفس و آفاق" باخود بگرداند، به ذات خود از خوانندگان می خواهد تا آنها نیز از دنیای کوچک و زندگی در ته چاه مناسبات شخصی و خانوادگی بیرون شده، شناخت شان را از جهان ماحول شان تکامل دهند.

۴- انتخاب این موضوع در ذات خود احترام گذاشتن به تمام همکاران پورتال، به خصوص فرستنده زندگینامه "ویکتور خارا" مترجم، نویسنده و شاعر متعهد کشور "فرهاد ویار" نیز می باشد. این او بود که مطالب مربوط به زندگی و جانبازی "ویکتور خارا" را به زبان پشتو برای پورتال آماده ساخت.